

[Undervisningsministeren]

tioner fuldstændig svarer til mine, og hvordan der også i denne sag er en forklaring på alting.

Jeg behøver vist ikke at gå videre; jeg tror, man har et levende indtryk af, at jeg vil være i stand til at udlægge hver eneste bemyndigelse her og forklare, at jeg ikke har bedt om den, men at man slet ikke kan lave dette her uden at formulere det på den måde.

Det næste problem drejer sig om det, som nogle har kaldt »overlapingen«, andre har kaldt »uklarheden«, og det drejer sig dels om forholdet til det efteruddannelsessystem, vi har i arbejdsministeriet, dels om spørgsmålet: hvad er det helt præcis for nogle uddannelser, vi her taler om? Til det vil jeg gerne sige følgende:

For det første vedrørende de ufaglærte. Vi har et efteruddannelsessystem i arbejdsministeriet. Det er et meget udmærket system, og det er i øvrigt et meget kostbart system. Hvis vi skulle køre med disse udgifter i dette forslag, ville der næsten ingenting komme ud af det, og derfor er det forsøgt at prøve at få mere ud af pengene, fordi vi skønner, at vi på disse områder kan få arbejdsgiverne til at betale en langt større del selv. Skulle vi da ikke udnytte disse muligheder for at få arbejdsgiverne til at betale noget mere?

For det andet vil jeg nævne, at der i § 7 faktisk er en – ikke bemyndigelse for øvrigt, men bestemmelse om, at der kan ydes økonomisk støtte, nemlig voksenuddannelsesstøtte, hvis uddannelserne er tilrettelagt som dagkursus, det vil sige, hvis man ikke får en løn i forvejen. Deri ligger jo, at også faglærte og ufaglærte kan komme ind på disse kurser. Det er det, som nogle har kaldt »overlapingen«, men ærlig talt, man kan ikke på én gang sige: der må ingen overlaping være over til arbejdsministeriets uddannelse, og samtidig sige: det er dog urimeligt, at man udelukker faglærte og ufaglærte.

Jeg må bede fru Jytte Andersen om at finde ud af, hvilken af indvendingerne hun vil stille sig bag. Hvis fru Jytte Andersen mener, det rigtige er, at dette her skal åbnes for alle, kan vi da godt formulere os i den retning, men der har jo netop fra fagbevægelsens side været bedt om, at vi ikke trampede for meget ind i det efteruddannelsessystem, vi har i forvejen. Så i dette spørgsmål er det lidt svært at gøre alle tilfredse.

Jeg synes, man skal tage det helt roligt og konstatere, at dette her system overhovedet ikke kan konkurrere med det arbejdsmarkedsuddannelsessystem, vi har, for der er langt mindre tilskud i dette her, og derfor vil dette virke som et supplement på områder, hvor det bestående system ikke kan nå hen, eller hvor man, fordi man trods alt har begrænsede ressourcer, ikke kan tilfredsstille efterspørgslen. Sådan skal det opfattes: et supplement. Det er en måde, hvorpå man gør uddannelsesinstitutionerne til et netværk, et netværk, som man kan trække på løbende, og som også får en tilskyndelse til at udvikle kurser, som er relevante for voksne, der vil forbedre deres beskæftigelsesmuligheder eller deres kvalifikationer.

Så siger både fru Alice Faber og fru Elisabeth Bruun Olesen, at disse uddannelser er for snævre. Nej, det, det drejer sig om, er netop at bryde båsene, at give mulighed for nye kombinationer, at lægge disse kurser oven på de bestående uddannelser og derved skabe bredere kvalifikationer hos den enkelte. Samtidig kunne vi måske få skabt flere genveje både i uddannelsessystemet og på arbejdsmarkedet, så vi kan få nedbrudt disse meget skadelige båse, som ganske enkelt ikke er forenelige med et moderne samfund.

Jeg håber, jeg hermed har fået forklaret nogle af de ting, der har vakt anstød hos enkelte ordførere, men jeg imødeser med glæde alle de mange gode spørgsmål, der vil komme i udvalget, og jeg skal også indrømme, at ikke alt er forklaret i denne lovtekst; det er noget nyt, vi går ind i, og hvis vi kan få nogle ting præciseret i forbindelse med udvalgsarbejdet, også for at skabe almindelig beroligelse, er jeg helt indstillet på det.

Men det afgørende i dag synes jeg er, at der er et flertal i folketinget, som siger: her skal vi have en saltvandsindsprøjtning, her skal dørene åbnes for en ny udvikling. Jeg synes i virkeligheden, det er en historisk dag, og jeg synes, man godt kan give hr. Ole Vig Jensen en meget betydelig del af æren for det, for det er det radikale 10 punkts program, der har sat skub i denne udvikling. Det erkender jeg blankt, selv om jeg må bekræfte, at jeg ikke havde tænkt mig, at hr. Ole Vig Jensen også skulle være formand for efteruddannelsesrådet, for jeg tror ærlig talt ikke, at han kan holde til mere, når han skal være formand for det andet udvalg.